

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH-MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: **Vasárnap és csütörtökön.**

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

A **bajai utcával szemközt Falcione-féle ház,** hova minden, a lap szellemi és anyagi részét illető közlemények intézendők és minden díjak fizetendők.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt.
Néptanítóknek egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1.50.
Egyes szám ára 10 kr.

Visszapillantás.

A király iránti hűség, alattvalói hódolat történelmi nevezetességű napjai immár elmúltanak s ámbár még magasan lóg a hazafui lelkesedés tüze s az átélte fény és pompa káprázatos képein csüng beszédes ajakkal a nemzet, regélve soha nem látott és soha nem hallott dicsőségéről; mégis elérkezett már annak is az ideje, hogy a történelemből levonjuk a tanulságot.

Első pillanatra, e büszke örömtől, e zavartalan boldogságtól áradó nemzet láttára Európa azt hiszti, hogy nincs a földön elégedettebb s boldogabb nép a magyar nemzetnél.

Ez a tejjel-mézszel folyó Kánaán, melyet a bibliai gondviselés az Ur választott népének szánt.

Magyarország egy bölcs s alkotmányos érzületű monarcha vezetése alatt elérte az állami tökély zenithjét, s csak egyet óhajt: hogy mindez örökké így tartson, hogy Szápáry gr. legyen vagy száz évig a nemzeti kormányzat élén.

Ámde ez csak látszat, s a való egészen más mutat.

A ki a nemzet lelkébe tudott pillantani a lefolyt dicső napok alatt is, a ki a lelkesedés önfelédet mámorában is fel tudta fedezni a nemzeti aspirációk kiirthatatlant érzelmeit, a ki az elragadtatás és lojalitás majdnem paroxizmusig vitt áradata közepett is a psycholog tekintetével bírálta a nemzetet, — az meggyőződött arról, hogy Magyarország a mily odaadó s rajongásig menő imádatlalt viseltetik az alkotmányos király iránt, époly hideg, mondhatni fagyos ködnyit tanusított az ország kormányza s különösen annak vezére gr Szápáry iránt, ellenben kitörő s mindent magával ragadni kész lelkesedéssel viseltetik gr. Apponyi Albert iránt.

S ne mosolyogjon e mondásunk fölött az elfogult mameluk, ne ítélje el holmi phrázis gyanánt állításunkat, mert ha a szemtanúk százezeire való hivatkozást mit sem bizonyítana, bizonyít maga a kormánypárti saját, mely szívesen szokott elzárkózni az ellenzék által hirdetett igazságok elől s szívesen tagadná meg föntebbi állításunkat is, ha szemben az ország közvéleményével ily vakmerő tudna lenni.

Olvassák el a hitetlenek a kormánypárti sajtó tudósításait a király hintaja előtt lovagló bandériumról s kivétel nélkül annak konstatálására akadnak, hogy a száz és százezer ajak, mely a „vox Dei”-t adta, néma volt Szápáry gr. láttára. — de szólni nem akaró éljenzést vitt véghez gr. Apponyi láttára s egyedül Wekerle irányában tüntetett hasonló óvatikkal.

De vannak a kiket a néplelkesedés spontán megnyilatkozása hidegen hagy, a kik semmi értéket annak nem tulajdonítanak.

Azokat utaljuk a Pesti Hírlap-ra, a kormánypárt eme félhivatalos lapjára, mely az Apponyi gr. népszerűségének megnövekedését látva, azt ajánlja a kormánypártnak, hogy keresse a fusiót Apponyival s mentse meg a pártot ekkép, mert Apponyi nélkül kétségbeesett harc vár rá, mely csupán a Tisza-párti képviselők szoros összetartása s Tisza Istvánnak a kabinetbe lépése által látszik erősenek.

S ha ezt valamint a külföldi sajtónak ily tenorban hangoztatott véleményét megismertük: kimondhatjuk ítéletünket a nemzet jólété és boldogsága tekintetében.

Hálás odadással s szeretettel viseltetik a magyar nemzet dicső királya iránt, a ki feladatait oly nemes buzgósággal s lelkiismeretességgel oldotta meg 25 éven át fáradsáhtalanul.

S csak a király alkotmányos érzületéről tanuskodik az a körülmény, hogy a parlamenti többség uralmát biztosította e 25 éven át mindig, tekintet nélkül családí

vagy udvari érdekekre, melyek lehetnek, ha tán tényleg nem is voltak ellentétben ezen uralommal.

És az alkotmányos fejedelem nem lévén hivatva egymaga bírálni meg a parlamenti többség megteremtését: e részben a pusztá tények logikáját ismerte el.

S ima, a nép nincs ezen „többség” uralmával megelégedve, s ezen „többség” tulajdonkép egy törpe minoritásnak bizonyult a százezer előtt s maga az ország szíve, hova a koronázási jubileum a nemzet minden rétegét összehívta, egy száj és lélekkel kiáltott éjlett Apponyi grófnak, a mi politikai hitelveinek ellentállhatatlan diadaláról tett fényes tanúságot.

S már most mi következik mindebből?

Nem az, hogy a monarcha létején az eddig követelt ösvényről.

Nem is a Pesti Hírlap által ajánlott fusio!

És semmi, a mi ellenkezik a parlamentarizmussal.

Hanem következik az, hogy mindaddig, míg ezen ország nem jut abba a helyzetbe, hogy kormányza fölött egy választási törvény garanciái mellett szabad és független véleményt nem mondhat, míg alkotmányos keretben saját sorsát nem intézheti, míg nem lesz képes az utózakon és téreken száz és százezer ajakkal nyilvánított akaratának a parlament megalakítása s az igazi többség megteremtése tekintetében érvényt szerezni: addig Magyarország közd s küzdelme egy szabad nemzet fonséges fejlődése a jogállam eszményisége felé, egy esküjét híven megőrzött király jogára alatt!

Ime a lefolyt nagy napok tanúság!

A koronázási jubileum Zomborban.

Jún. 7. és 8-án.

Boldog Magyarország! Ünnepet ülsz, oly ünnepet, mely kevés nemzetnek adatott, ünnepet, melyen hálával, szeretettel, odaadással tekintesz felséges királyod felé, a ki huszonöt év előtt tette le az eskűk legszentebbjét arra, hogy a magyar alkotmány öre, magyar népének atyja leend, ünnepet, melyen örömtől, lelkesedéstől dagadó kebellet érzed, tudod, látod, hogy a trónuson ülő Felségben a legbőleőbb aralkodók, a legkegyesebb bírák s a legszeretőbb atyát bírod. Nincs város, legyen az nagy vagy kicsiny, nincs ember széles e hazában, legyen az főrangú vagy pór, a ki e mai napot illő kegyelettel, ünnepiességgel meg ne ülné. S épen ezért nem illeti dicséret városunk intéző köreit és közönségét azért, hogy méltó alakban adták jélet külsőleg is annak, hogy a magyar nemzet ma egyik legszebb napját érte meg. Dicséret jár-e azért, ha valaki a belső kénszernek engedve, szavakban s az ünnepiesség egyéb külsőségeiben nyit utat a keblét dagasztó magasztos érzelmeknek?

Zombor városa megtette azt, a mit tennie elmulaszt-hatatlan köteleesség volt s ha dicséretünket mégsem hallgathatjuk el, akkor az első sorban az ünnepielésnek valóban imponáns voltáért, rang-, vallás- és nemzetiségbeli különbséget nem ismerő együtes ünnepieléséért illeti meg.

Már a nagy ünnepet megelőző estén díszes külsőt kölcsönzött a városnak a fényes kivilágítás és fellobogózt épületek s a folytonos esőzés daczára megelénkült utcák kiemelték városunkat az eddig megszokott egyhangúságból. Alig volt ablak, melyet a ház asszonyának dicséretes honleányi buzgalma a töle telhető móddal és izléssel a legszebben fel nem díszített volna. Neveket nem említünk, de azt el nem felejtiük, hogy szép hölgyeink szép izlése a legnagyobb elismerést érdemli.

Középleteink közül a vármegye és a városháza tün-tek ki pazar kivilágításuk által. Amannak homlokzatát fekete alapon vörvörös transparent ékesítette e szavakkal: „Éljen a király.” Emelte a hatást az alatta pompázó színes mézőekkel összeállított korona. A város házában Szt.-György téri homlokzatán a magyar czimer volt látható, felette a koronával; sokkal sikerültebb volt azonban a Szt.-Háromság téri homlokzaton tarka színekben pompázó korona e felírással: „Isten áld meg a királyt.” Szép látványt nyújtott a fénytengerben úszó órtorony is.

Az utcák és térek közül ki kell emelnünk a fő-utcát, a melynek majdnem minden épületen nemzetiszínű

zsalóval volt földszítve s különösen jólesett látnunk, hogy szerb polgártársaink is kitűzték a nemzetiszínű zászlót, mely a szerb Csitaonczát s a Kereskedelmi és Iparbankot először ékesíté; jó példával járt elől a nemzeti párt elnöke: Lallosevits Jakab úr.

Szép volt a Zrínyi-utca, az Erzsébet-körút s a Vadaszkürt előtti tér, s impozáns fényben ragyogott Probojesevits Mariska virág-üzletének kirakata, melynek fény-sugarai között ibolya-virágokból volt kirakva „Éljen a király!” Közönség ily pompát fejtettek ki a fő-utcai üzletek közül némelyek, így a Spitzer Bernát-féle szállító-üzlet fényábrán uszott s színes lampionok hirdették: „Éljen a király.”

Este 9 órakor óriási néptömegettől kísért fátylasmenet járta be a város főbb utcáit. A menet impozáns voltát emelte még az a körülmény, hogy a tüzeltők a himnus hangjaival kísérték azt utain.

Szerdán a tulajdonképeni jubiláris napon, gimnaziu-munk nyitotta meg az ünnepségek sorát. Az ifjúsági dalárda egy templomi éneke után Gerevits Gusztáv igazga-gató mondott tartalmas és szép beszédet, Csamprág Ist-ván VIII. oszt. tanuló szavalt a szózatot, az ifj. dalárda előadta Oláh Károly „Fohász”-át, Temesváry tanár az ünnep történelmi jelentőségét emelte ki, Szeberényi Gyula VI. oszt. tanuló Komócsy Király-himnuszát szavalt s végül az ifj. dalárda a Himnusz énekelte.

A délelőtti folyamán hálaadó istentiszteletet tartottak sor szerint a róm. kath. a gör. kath. és a zsidó templomban. Mindháromnál jelen voltak a megyei, városi, valamint a katonai notabílisok is.

A róm. kath. templomban a zenésmise ragadta el a hallgatóságok első sorban, mely oly magas művészi színvonalon állott, a milyen még a vidéki városokban nem igen található. Különösen hatott a Dalnayné Takács Klemen-tin által előadott „Ave Maria”, — Tessényi Vilma k. a. és Ruprecht Alajos úr által énekel-t „Beatum me dicent” kezdetű egyházi dal. — Azután nagyszabású egyházi szónoklat következett, melyet Mihajlovits Endre tartott, végigvezetve a közönséget a magyar történelem kiemelkedőbb mozzanatainak s hű képét adva a szt.-korona szimbólumának.

A gör. katolikusok szertartása is az ünnepegy magasztossághoz méltó volt, jóllehet még mindig „császár”-t és nem „király”-t ismer lithurgiájuk.

Az izraeliták istentisztelete szintén lélekemelő volt. Ez alkalomra vegyes énekkart szerveztek és harmoniu-mot szólatattak meg, melyek a kántor érez-csengésű hangját impozáns kísérettel látták el. Különösen kitűnt Kramer Irén k. a. öz-csengésű hangja, melyben zene-értők gazdag koloratúrát fedeztek föl. — A főbbi szónoklata is magas színvonalon állott s az összes jelen-voltakat elragadta. Kerekedett, helyzeteszerű s ihlettel el-mondott szónoklat volt mely tiszteletére vált a zsidó egyháznak.

Déli 1 órakor díszesbéd volt a színházi vendéglőben. Ez alkalommal három toszt mondatott. Széchenyi József, kir. törvényszéki elnök, Ófelségére a királyra a követ-kező hazafias lendülettel csengő, talpraesett felköszön-tőt mondotta:

Tisztelt Uraim!

Ma az egész haza az ő szeretett királyának dicső elődje szent-István első magyar király koronájával történet megkoronázatásának 25 éves évfordulóját ünnepli.

A népek milliói osztoznak s találkoznak ezen köz-örömben emlékeztetőül annak, hogy egy negyedszázad előtt e napon találkozott legelőször a nemzet az ő koronás királyával, s hazafias örömeiben áldja a mindenek Urát, hogy e jubiláris napot a királynak és nemzetnek meg-érni megengedte.

En azt hiszem t. uraim, hogy mindannyiunk néze-tét, óhajátást fejezem ki, midőn ezen ünnepiéyes alkalmommal az első pohárköszöntőt arra mondom, ki mint legalkotmányosabb, mindig és mindenha igazságosan ér-ző fejedelem báványosa a magyar nemzetnek, a ki iránt szent-István birodalma népeinek minden rétegében ósztine szer-retet, tisztelet, lelkesedés és igaz alattvalói hűség honol, — Magyarország szuverenitásának fejedelmi képviselőjét, a mi Felségű Urunkat, Magyarország apostoli királyát, szélesen kiterjedő országainak felvirágzása s az ő hön szeretett népeinek boldogítására a mennyei Felség meg-sok számúosa éveken keresztül a legboldogabban éltesse.

Barthol József a királyné Őfelségére mondotta felköszöntőt, mire Kozma László igazán gyönyörű és mely hatást keltett szavakkal emlékezett meg a hazáról.

Beszédét, — mely egy prózában tartott óda hatását teszi, itt adjuk terjedelmében:

Tisztelt Uram!

A hozsánálól egy ország fala reszketnek; a lelkesedéstől egy nemzet szíve hullámzik; s ama földön, melyet Szent-István koronájának fénye beragyog, himnusz-zengést ringat a levegő fel és aláfel. . . . Igazi királyi, igazi királynéi, isten kegyelméből, népek szerelméből.

Uram! Emejtünk poharat a legdicősbőrről! Mert koronák fénye kialszik; királyok hatalma elfogy, nemzeti létré ráfuvallott az enyészet: ha nincs meg a baza.

Mikor még népek hite szerint, nemzetek sorsa fölött csillagok örökötek. — ezen a földön már akkor is a mi elemi rhabonbanjai ontotték a serleg borát az ós hit áldozati oltáira. . . ezen a földön már akkor is a mi ősapaink hordozták a „turul”-os lobogót.

Ezer esztendeje annak, hogy e földet Magyarországnak nevezik. . . .

„Édes hazám, szép országom! . . . Ha fölvezetésünk apokaliptikus ereje fényt vet hazánk történetébe, letűnt évszázadoknak éjszakába, ha felhozza nemzet-életünk firmamentumára annak kiadott csillagait, szent hit ébred bennünk arról: hogy megérdemeltük a második ezredévet!

„Ez a föld, melyle annyszor apáink vére folyt! . . . Hareczok vihára zajlott le itt a földért, mely élet, — a mennyországért, mely ádvíz; hadat viselt e nemzet idegennel és testvérral, — a harezi babérról és a koronáért; véraldozatot kívánt tőle a lelki szabadság megszerzéséért; vért ontotta az alkotmány megtördelt sakramentumaért. . . . vértettünk az egész kereszténység ügyéért! . . .

Oh hányszor körülvettek e nemzetet az elmulás, az örök éjszaka félelmek! Háromszor meg is haltunk. Háromszor halt meg e nemzet. Első ravatára égő falvak vetettek virágot, melynek a felhők kesélyűi s az erdők fenevadai temettek. . . . Második halála ott esett, ahol nagylelkű babárait összezárta a rabiga, s a lealázott nap helyébe fészallott a hold. . . . A harmadik kizsenedés nyomait rettenetes meták jelölik; fej nélkül való vértanúk kriptái, mikhez ma kegyelettel közeledik a hálás ivadék; idők, mikor a bíró volt sápadt, nem az elítelt; idők, melyekben nem a szeretet volt a kormányzó, hanem a félelem. . . . s a mi erőt el nem fogyasztott a nyílt hareczmező, azt elnyelte a bezárt börtön.

De — örök dicsőség érte istenke, — ezek a temetők, azok a kalváriák, mikkel ez az édes anyaföld tele van, nem az elmulásra tanítanak bennünket! Mindannyiszor feltámadt ez a nemzet halottaiból. „Megfogya bár, de törve nem, él nemzet e hazán!” Megannyiszor életre hívta egy arkangyalú erő; az — a hazaszeretet!

Amaz erő, mely megdicsőítette önmagát akkor, mikor a mi elszigetelt országunk mozdulása világhatalmak álmait nyugtalanította, mikor a mi rokonalan nemzetünk szövetsége után idegen országok kevély fejedelmek áhítottak.

Amaz erő, mely hevülő szívet bölcs mérsekleltre, a kishitű bátorságra, az elbűsült lelket hosszú túrésra, a vezérelmére hősi igénytelenségre tanítja: amaz értelem, melynek oszlásán birodalmak omlanak össze, melynek buzogása égrevágó nemzeteket teremt! . . .

Oh, legyen hozzánk kegyes az élő Isten, hogy eme mindenható értelem, eme szent erő forrásai számunkra soha ki ne apadjanak! Am kuffók, mik ott erednek, amaz életelvények, melyek nemzetünk ezeréves hagyományainba megkrisztályosodtak, — ott erednek az édes, a hitregyekkel vértett hazaföld méhében, melynek kőszála kettehasad dőlözött fiait védelmére, mely forrást nyitott a szent király nyomában, mely fűvet terem, mitől az érte véré bajnokok haladás sebé begyógyul, — ott erednek a föld alatt valóban, amaz igazban, melyek az apak, a vertanúk hamuhodó porai szolgálnak, — ott buzognak állami alkotmányunk szervezeteiben, mert minden vágyunk ennek szövedékek között fogamzik, minden törekvésünk, reményünk ennek oltalma alatt érvényesül, — ott buzognak nemzeti művelődésünk össze-fűző erkölcsi kötelekeiben, szellemi igényeink, kincseink közösségében, — ott fakadnak a korona szent gyűrűjében, melylyel a föld népei, nemzetiségei, fölkeint fejedelmek egymashoz való örök hűségére, eljegyeztetének, osztályos testvéreké töve bennünk a közös jóvendő nevében!

Uram! A hazaszeretet a mi őseinktől reánk hagyott legszentebb örökünk!

A bankett alatt a Szt.-Háromság téren egymást sürűn követő taracklörések hirdették, hogy a szeretett királynak szerető alattvalói, a boldog felségnek boldog hívei még maig sem feledek el a lelkesült szavakat: Vitam et sanguinem!

A koronázási jubileum megünneplése meggyenkben.

A koronázási jubileum Apatinban.

A koronázási jubileumra vonatkozó s az ország minden részében tett készülődésekről azon tapasztalatra jutott mindenki, mennyire igazán szívből fakadó öröm kapcsolja össze koronás királyunkat hű magyar nemzetével. Nem gondolnám, hogy hazánkban

csak egyetlen egy faluska is találhatnék, mely ezen ünnepélyt meg ne tartotta volna, hazafiságának kifejezést ne adott volna.

Apatin is méltósággal ünnepelte meg felségur uralkodóknak jubileumát.

Volt fényes kivilágítás, fáklyásmenet az ünnep előestéjén, másnap pedig hálaladó istentisztelet, melyen minden hivatal testületleg volt részt. A község lakói pedig valláskülönbség nélkül zsufoltság megtöltötték a tágas templomot, élvezettel halgatták végig a helybeli dalárdá által gyönyörűen előadott zenésimst.

A város közönsége nagy várakozással volt eléve a drága pénzen fenntartott polgári iskolának ez irányú ünnepélye iránt s nagy csoportokban várta az ünnepély kezdetét az intézet épülete előtt, azonban azon furesa tapasztalatra jutott, hogy az államalg segélyezett polg. isk. növendékei kivéve néhányat, még a hivatalosan megtartott isteni tiszteletben sem vettek részt, ünnepélyt pedig sem a polgári- sem az elemi iskola nem tartott. (Vegye tudomásul B. B. megye kir. tanfelügyelője.) Nagy csoportokban ment innét a közönség az itteni izraelita iskola és imaház fele.

A zsidó hitközség ünnepélyt és hálaladó isteni tiszteletet tartott, a melyen az összes hatóságok, sőt a kat. lak. felkészült s megjelent s az imaházat a fényes közönség zsufoltság megtöltötte. Az izr. iskolában remek beszédet tartott dr. Weidmann Vilmos s a kicsiny iskolák szavalása után megkezdődött az isteni tisztelet. Az isteni tisztelet programjába fel volt véve a polg. iskolának ennekára által előadandó „Szózat” is, mely azonban a közönség nagy mebotránkozására elmaradt. Talán az igazgatónak ellenséges magatartása miatt? Vagy talán, hogy az izr. iskola ünnepélyt rendezett és a polg. isk. nem?

A koronázási jubileum Kulán.

Rövid néhány nap készülődsé után valóban várakozáson felül sikerült a mi jubileumi ünnepélyünk.

De nem is lehet ez másként egy olyan ügynél, melynek Rác György áll az élén. Mintha csak valami városzshatalommal rendelkeznek ez a férfi: egy szavával képes a lelkesedést láng-ra gerjeszteti és biztosítva van a legszebb siker, hol a lelkesedés a cselekmények mozgató rugója.

A koronázási jubileum méltó megünneplésére még 10 nappal ezelőtt Kulán talán senki sem gondolt. Ez ime, az utolsó pillanatban kezébe veszi az ünnepély ügyét Rác György, mint a kulai önkéntes tüzoltóegyesület főparancsnoka és 3 nap alatt készen volt az ünnepély programja és az általános érdeklődés minden oldalról meglepő módon nyilvánult.

Az ünnepély rendezését tehát a tüzoltóegylet vette kezébe és dicséretesen meg is felelt a várakozásoknak. Mindenekelőtt a saját kebeléből választott egy hetes bizottságot, a mely az egyletek vezérével érintkezésbe lépve, elhatározta, hogy jun. 7-én este imponáns fáklyás körmenetet rendez a városban az egyletszék szíves közreműködésével. Az egyletszék vezérei helyeselték az elvet és saját helyiségükben tették azt azután megvitatási tárgyává. Harmadnapra már nagy ünnepély-rendező bizottsági értekezlet tartott, melyben már a közs. előjáróság is élénk részt vett. Ez jun. 2-án volt.

Nevezetes határozatot hozott ezen a napon községünk képviselőtestülete, ami legszebb emléke marad a koronázási jubileumi ünnepélyeknek. Azt határozta ugyanis a t. képviselő-testület, hogy az ovodát, amelynek vagy 7-8 évvel ezelőtt oly díszes épületet emelt a fenntartó egylest; de a mely már évek óta a »lenni?« vagy nem lenni? életkérdések között ingadozik, átveszi a község tulajdonába és kezelésébe és az ovodatgyet fejleszteni a község főczélja leend, amennyiben már most elvben kimondott, hogy a község idővel 3-ra fogja az ovodák számát felelteni.

Ez a határozat nem szorul dicséretre; de ezen alkalommal méltó a följegyzésre. Ugyanezen képviselő-testületi ülésen hozott azon határozat is, hogy a tüzoltó-egyesület által rendezendő koronázási jubileumünnepély költségeinek fedezéséhez 50 frrtal járul, 50 frrt pedig a szemérmes szegények közötti kiosztásra fordít jun. 8-án.

És mind eme szép határozatok hozatalában az érdem oszlantrésze megint Rác György uré, ki mint közs. képviselő egy szavával keresztül vette a mit már háromszor leszavaztak, t. i. hogy az ovoda a község által átvétetik és ez a határozat 24 szavazattal 2 ellenében hozott.

Nem akarom ezzel azt mondani, hogy községünkben már évek óta vajdó ovodatgy ilyenét rendezéséhez masok jókarral nem járultak volna. Igemis, Döbzy József közs. jegyző ur is nagy buzogóságot fejtett ki ezen ügyben, és látni kellett volna az öreg urat, midőn a koronázási jubileumról beszélt a képviselőtestületnek. Egészen átszellemtől és érzeni lehetett minden szavából a melegséget, melylyel az ügy iránt viseltetik.

Az ilyen auspiciumok között megindult mozgalom, természetesen, csak a legszebb eredményekhez vezetett.

Az egyletszék egy szívelvél lélekkel csaltakoztak a tüzoltó-egyesülethez, csak a »Polgári Olvasó Egylet» meg a »Dalárdá» vették egyszerűen tudomásul a tüzoltóegylet meghívását. A »Magyar Népkör», »Kulauer Volksverein» 10-10 frrtal, — »Partársulat» 5 frrtal járultak még a költségek fedezéséhez is.

A polgári »Olvasóegylet» vagy másként »Kaszinó» marandóbb emlékekkel akarta a jubileumot megünnepleni. Elhatározta, hogy a Kaszinó számára a felség királyi pár arczképét fogja beszerzeni (persze közadakozások után!) és a képeket jun. 8-án ünnepélyesen fogja leleplezni.

A gyűjtés szép eredménnyel is járt, amennyiben — hálomásként a képekre befolyt vagy 75-80 frr; a képek azonban ennyibe sem kerültek. — Ha mértő volnék, rámondanám, hogy ezek a képek semmit sem érnek; így azonban csak annyit merek megköveteltetni, hogy tudomásom szerint a Kaszinó helyiségében eddig fűgött két királyi kép szintén a kaszinó tulajdonai és többeknek sokkal jobban tetszenek, mint az újonnan beszerzettek — — talán mégis jobb lett volna más emléket állítani e nagy napnak?

A tüzoltó-egyesület által rendezett fáklyásmenet dacára az esős, hűvös időjárásnak, a sáros országutaknak igen szépen sikerült. Este 8 órákor egy mozar lövés jelezte az ünnep kezdetét, mire a templomokban az összes harangok meghúztak és a házakban az ablakok fényesen kivilágítottak. A 200 fáklyás csakhamar sorakozott, legelő az önkéntes tüzoltó-egylet kitűnő főparancsnokai, azután a »Magyar Népkör», »Partársulat», »Kulauer Volksverein», »Szerb-Olvasóegylet» tagjai következtek. A menet élén óriási transparent előhatal: 1867—1892. »Éljen Ó Felsége I. Ferencz József Magyarországi király! fölirattal és a király arczképével, mely kívül-belül kivilágítva meg ragadó látványt nyújtott. A kordás rendezősegét a Kulán működő 12 tanító és a felsorolt egyletek elnökei és alelnökei képezték, kik a menet mellett egyenlő távolságban egymásután haladva javmí veendő rendezni valót, de annál több gyönyört lettek az ünnepélyben.

Az ablakok kivilágításában és dekorálásában egymással versenyre kelt a lakosság.

Szebbnél-szebb transparentek, képek, csokrok, koszorúk, lampionok gyönyörködtettek minden haz ablakából a szemeket. És nem volt Kulán ablaka, mely ezen este kivilágítatlan maradt volna. Még a Kálvária hegyen fent lakó szegény napszámosok is iparkodtak lojalitásuknak ilyen módon kifejezést adni. A kereskedők, hivatalnokok és masok pedig valóságos fényűzést fejtettek ki ezen alkalommal.

Feltűnő szép és izlées dekorációkat, gyönyörű kivilágítást láttunk dr. Ormay Kálmán közs. orvos, a magyar népkör elnöke, lakásának ablakaiban és egész környékén, a melynek ügyes rendezése, — minthogy a doktor úról magától tudom, hogy nincs benne része — a kedves háziasszony műlészéről tanuskodik. Hasonlóan kiemeltem: Rác György ur kivilágítási tásait, a hol minden ablakban a gyertyakör valóságos piramis (15 drb.) lángolt, Zeiss Károly ur a »Kaszinó» épület kivilágítását gyönyörű transparentek és görög-tűz, Cséber Janos mérnök ur transparentjét (a fáklyásmenet élén vitt óriási transparent is különben az ő kitűnő ügyességét hirdette.) Löwy Adolf üvegkereskedésének kirakata nagy ügyességgel volt rendezve és díszesen dekorálva, dr. Thoman Jakab járóosor, dr. Molnár Karoly főszolgabíró, Heinz Nándor, Mokry Dezső, Schick Matyas urak ablakai mind igen szépen és elegánsan voltak díszítve.

Az éjézés Rác György urnak különböző variációkban tett felkutatásra időelőre oly meghatón nyilvánult, mintha az élekes Kula egy sziv, egy torok lett volna. A fáklyás körmenet pont fél 9 órákor indult ki a város ház udvaráról és fél 11-re bejárva a város föbb utcáit újra oda tért vissza, azután mindenki a legesekélyebb rendzavárak nélkülük nyugalomra tért.

Másnap reggel fél 9 órákor kezdődtek az isteni tiszteletek a katholicus, azután a görög-keleti és végre az izr. templomban. A kath. templomban főt. dr. Hoffmann Karoly végezte az istentiszteletet, amelyen megjelentek a Kulán lévő összes egyletszék, hatóságok és az itt állomásozó huszárszázad tisztjei teljes díszben testületleg. Ugyanez a díszes közönség volt tanuja a másik két istentiszteletnek is. Az izr. templom főberátja fölött óriási transparent a király arczképével, a magyar koronával és 1867—1892. — »A legelső magyar ember a király, érte minden honfi karja készen áll!» fölirattal; bent a főotort fölött szintén egy díszes transparent a magyar koronával és: üdvöt kíván nekem mindig hű nemzetem oh, jó király! fölirattal volt elhelyezve. Itt az iskolai ifúság egy héber dalt énekelt, melytán Krausz Bernat tanító az oltár elé lépett és egy alkalmi magyar imát mondott a királyért. Az istentiszteletet az iskolai ifúság által előadott Hymnus fejezte be.

Megemlétsre méltó, hogy az izr. iskolában reggel 8 órákor iskolai ünnepélyt rendezett, melyen dr. Strasser Lajos iskzs. elnök röviden elmondta a tanuló ifjúságnak e nap jelentőségét, az ünnepély többi pontjait ének és szavatok töltötték ki.

Koronázási jubileum Ujvidéken.

F. hó 7-én nyolcz órákor fényes kivilágítás mellett fáklyásmenettel rendezték, melyre a tüzoltók és a hadastán-egyletek díszben kivonultak. A magyar főgymnázium tanulói az intézet előtt, a kereskedelmi tanuló pedig a főteren a »Szózatot» énekeltek el. A főteren diadalpala van. Különösen szépen vannak kivilágítva a magyar kaszinó, a magyar főgymnázium, a kereskedelmi és a zsidó iskolák. A szerb hazakön nincsen zászló. A városban nagy felháborodást kellett, hogy Popovics kir. tanácsos polgármester nem tűzött ki zászlót.

Koronázási jubileum Szabadkán.

F. h. 7-én este a koronázási jubileum alkalmából a város kivilágították. A Maria-Terézia-parkban este a kedvezőtlen idő dacára is sikerült fűgöttjét rendeztek. A város házan az uralkodó-pár arczképe fűgött fényesen kivilágítva. Az utcákat elépő tömeg zajosan megjelözte a királyt. A dalárdá itt élénkelte a himnust. A nép a tüzoltó-zenekar takaródja mellett folyton éljenezve bejárta a várost. — Tegnap reggel 4 órákor 101 ágyulövés adta tudtára a lakosságnak, hogy 25 éve koronázott meg királyunkat. — A boltok zárva, a város utcai díszében fel vannak lobogóva. Delelőt az összes telekezetek templomaiban hálaladó istentiszteletek voltak, melyeken egy a polgári, mint a katonai hatóságok megjelentek. Delelüt Pálison sok ezernyi ember jelenlétében népönny volt. Este tűzijáték a palisai tavon. Pálison a kedvezőtlen, esős idő ellenére népönnyet és pompáson sikerült tornaversenyt rendeztek a jubileum alkalmából.

Koronázási jubileum Zentán.

Zentán 7-én este a város összes harangjai jelölték előre a másnapi ünnepet, míg 8-ikán hajnalban 21 mozarlövés ébresztette föl a lakosokat s ismét fél óráig zúgtak a harangok. Delelüt isteni tisztelet volt valamennyi templomban, 11 órákor a gymnáziumban iskolai ünnep Ferencz Alajos dr. alkalmi beszéddel, delelüt 5 órákor zászlós körmenet a városban s az egybegyűlt közönséghez a város háza erkélyéről Szécs Lajos beszédet mondott. Este kivilágítás és tűzijáték volt s a tüzoltó egylest

táncmulatságot rendezett. A boltok reggel 9-től kezdve be voltak zárva. A város a szegények s a 48-as hónapok közti 100—100 forint osztott ki. Appel apát plébános pedig a honorációkat lakomára hívta meg.

Koronázási jubileum Baján.

Baja városa 7-en este fényesen ki volt világítva, 8-án pedig valamennyi templomban háladó isteni tiszteletet tartottak. Délben a városba nagymértékben 200 teríték díszbe volt, melyen felköszöntök mondak a királyné, a királyra és a házra.

Koronázási jubileum Tataháza.

A koronázási jubileum alkalmából Tataháza közönsége is igen szépen ünnepelt, melyből kiltszott az igazi hódolat a legalkotmányosabb király és az angyali jószágát tett szívű királyné iránt, mivel az egész község teljes odaadással ünnepelt. Ugyanis 7-én este harangzúgás, díszlovás (sortúsz) és zaslódísz jelezte a nagy nap következtét; valamint a 8-án hajnalban tartott díszlovás is arra figyelmeztetett, hogy nagy napra viradtunk; az ünnepi szent mise pedig, melyen úgy az úri közönség, mint a közlakosság (az izraeliták is képviselve voltak) teljes számban volt jelen, azt bizonyította, hogy az egész község örömmel ünnepel.

A szent mise végzetével a Polgári Olvasó-Egylet udvarán a felállított terjedelmes sátor alatt díszgyűlés tartott, mely díszgyűlés a községi elöljáróságnak zászló előlvele mellett való megjelenése s a nagyszámú hallgató közönség még impozansabbá tett; a gyűlésen előklő Csapláros János kantor-tanító $\frac{3}{4}$ óráig tartó megnyitói beszédeben ecsetelte az egyetlent mindenkor szem előtt tartandó és a jelen díszgyűlést célját, valamint a mai nagy nap jelentőségét; továbbá vázolta a Felsőlegény koronás királyunknak s angyali jószágú királynéknak kiváló érdemait országgyűlési alkotmányos alapon való felvirágzása körül s azon loyaltást, melylyel különösen Magyarországra iránt viseltek, éltetvén a Felsőlegényeket. A beszédet szűni nem akaró hangzó előjénz követte.

Ugyancsak a gyűlésen, a megnyitói beszédet követve, egy igen talpraesett, a történelmet felőlé és $\frac{1}{4}$ óráig tartó tanulmányos beszédet tartott Deak István közs. jegyző, mely beszéd a jelenlevő nagyszámú hallgató közönségnek valóban lelki épülésére szolgált, miért is neki az előklő köszönetet mondott. Tartott még egy $\frac{1}{4}$ óráig tartó felolvasást is Tóth Andras helybeli tanító, mely szintén fejtűl figyelemmel hallgattatott végig; ezután következtek az indítványok, melyeknek alapján elhatározatott, hogy délután 2 órakor versenytekész leend, melyre a kitűzött díjakat 2 frt értékben Deak István nagylelkűen felajánlotta.

Az indítványok letárgyalása után az előklő a gyűlést a Felsőlegény életével fejezték le nyitván, s a hosszantartó lelkes előjénz megszűnése, a Hymnus és Szózat négyzöslamu előklése után a gyűlés $\frac{3}{4}$ 12 órakor feloszlott azon erős elhatározással, hogy d. u. 2 órára mindenki iparkodni fog az ünnepély felolvasására megjelenni.

Délután $\frac{1}{3}$ órakor megkezdődött a Felsőlegény életével az ünnepély folytatása, s este 9 óráig szakadatlanul a legkedélyesebb hangulatban folyt a szebbnél-szebb részletekből összeállított mulatság, a mikor a résztvevő közönség ünnepies hangulatban, azon óhajjal oszlott szét, vajha Isten meghalgtatná a hű alattvalók hódolattal tett sziveinek azon hő imáját, hogy a Felsőlegénynek 50 éves jubileumát a háza boldogítására s minden igaz-magyar királtyól örömeire megéni engedje.

GIOVANNI.

Koronázási jubileum Jankovácson.

Jankovác község is méltón ünnepelte meg a király a Felsőlegény 25 éves koronázási jubileumát, 7-én este a község ki volt világítva, különösen szép látványt nyújtott Madzinyi ur lakása, a hol a Felsőlegény arczképe szép világításban voltak láthatók; 8-án reggel 8 órakor a r. k. templomban istentisztelet volt, melyen az előjáróság, a képviselő-testület, valamint a lakosság vallásfelekezeti különbség nélkül igen nagy számban jelent meg; istentisztelet után az előjáróság, a képviselő-testület és a közönség egy részre egyhangú lelkesedéssel elhatározta, hogy a mai nap emléket jegyzőkönyvvel megörökítik és Szűcs jegyző indítványára a jegyzőkönyvet az összes jelenlevők írták alá. Díszgyűlés, után az előjáróság a képviselő-testülettel az izr. templomba vonult, a hol Krausz rabbi méltatva a király érdemait, s magyar nyelven mondott ima a Felsőlegényt befejezte az ünnepély. Este a községváros bankett volt. A középületek és sok magánház felfohogozva hirdette az országos ünnepélyt, a szokásos taracklovások pedig emelték az ünnepélyes hangulatot.

Koronázási jubileum Pacsoron.

F. hó 8-án a koronázási jubileumot községünk minden egyháza háladó istentisztelettel ünnepelte meg; nem tudjuk azonban amaz okot elképzelni, vajjon az előjáróság miért nem jelent meg testületileg éppen a zászlók istentiszteletén, holott megtehette volna ezt is, sőt tudunkkal utasítva lett felettes hatóság részéről arra, hogy valamennyi istentiszteleten jelenjen meg, és az istentiszteletek sorrendje ezen rendelkezés képest lett megállapítva.

Koronázási jubileum Topolyán.

A király a Felsőlegény megkoronázásának 25 éves fordulóját Topolyán is fényesen ülték meg. Már 7-én este 8 órakor mozsárgyúk durranásai közt megszólaltak a harangok és jelentették a nagy ünnep érkezését. Kevéssel 8 óra után Topolya intelligenciája a nagy vendégelőben az „Olvasókör” és a „Polgári Olvasóegylet” választmányja által rendezett társasvacsorát volt egybegyűlvé. Az első pohár köszöntőt nagyságos és ft. Bábies Károly prépost, plébános mondotta, ki is méltatván az ünnep nagy jelentőségét a Felsőlegény a királyt éltette. Másodiknak Császár Péter szűbri szólt föl; ki rövid emlékezetet vonván a magyarok bejövetelel kezdve a Felsőlegényt mint legalkotmányosabb királyt és a Felsőlegény a királynét éltette. Utána Lőrincz József községi bíró emelt poharat, ki szintén a királynak s a nép által is véndágyalóként ismert királyné a Felsőlegénynek, kívánt boldog hosszú életet. Mindhárom felköszöntőt

a jelen voltál állva hallgatták végig és az utóját háromszorosa éljennel zárták be.

Másnap kora hajnalban községünk mozsárgyúi a szomszéd községek mozsárgyúival feleseltek s a népet a nap méltó megünnepelésére szólították.

Nem is birt még Topolya sola oly nagy városi színezettel mint épen e napon. Korán reggel hullámozni kezdett a nép és bámullák azon egyes házakat, melyek az esteli világítás alkalmára díszíteni kezdtek. Tízóra fele pedig a tűzfőlötszök, a képviselő-testület és ipartestület bámullák, kik zeneszóval zászlók alatt istentiszteletre a róm. kath. templomba mentek, onnan pedig az izr. imaházba vonultak. Délután mind nagyobb lett a nép tömeg és este miután már faklas menet is szervezküdni kezdett, csak kevesen maradtak hazakbni. A körmenben résztvevők a tűzfőlötszök fáklyákkal, a képviselő-testülettel és az ipartestületet lampionokkal, egy század ifjú legény csapat szinté fáklyákkal. A körmenet a két főlötszök végig vonult és fényesebben világított épületnek a királyt lelkesületen éljenete.

A kivilágított házak közül legnagyobb volt Dr. Hadzsy János ure, hol pohár lámpákkal nagybetűkkel volt kirakva: „Elien a király” ezen nagybetűk ismét egy fény önméltó mintegy keretel voltak körülölvé, a középben pedig nemzeti színű menyezet alatt a Felsőlegény arczképe díszlett. Utána fényre nézve mindjárt Malonyai Ignéz kir. bíró ur háza következett, hol szintén az épület közép részén elhelyezett a Felsőlegény arczképet a különféle alakban alakot lámpák sokasága vette körül.

Harmaidk s talán legizesebb volt övezgy Radány Bertalané háza, hol nemzeti színű betűkkel három domború fölrás volt olvasható. Az egyik ez: „A legelső magyar ember a király eljen”, a másik oldalon: a Felsőlegény Erzsébet királyné véddaszonyunk eljen”, a középben pedig: „Kö. érez, szobor öszsedolhat, de a nép által szeretett király emléke fenn marad okké”. Nagyszerűen volt kivilágítva a városi házak a jegyzői lakás is, hol mintegy másfél méternyire egymástól léztek voltak zvezte s azokon a lámpák sokasága esilgott. A városi háza tornyáról pedig három színes fáklya vette bűvös fényt az alatta járó-klőkre. Izlősen kivilágították még sok mások nevezetesen Honig Zsigmond fakeskedő is. A körmenet 10 óra után ért véget. Így lett megünnepelve Topolyán is a koronázási 25-ik évfordulója.

Megyei s helyi hírek.

* **Nyilvános évi vizsgálatok** a zombori állami főgymnáziumban. Junius 15-én I.—VII. oszt. hittani vizsgálatok, Junius 17-én VII. oszt. természettan., mennyiségtan., egészségtan.; IV. oszt. magyar, német, latin, történelem; III. oszt. magyar, német, latin, történelem, Junius 18-án VI. oszt. magyar, német, görög, pótló; V. oszt. latin, görög és görög-pótló; II. oszt. földrajz mennyiségtan., rajzoló mértan, Junius 20-án szóbeli érettségi vizsgálatok, Junius 21-én I. A. oszt. földrajz, mennyiségtan., rajzoló mértan; I. B. oszt. földrajz, mennyiségtan., rajzoló mértan; VII. oszt. magyar és német ny.; Junius 22-én VI. oszt. természetrajz és mennyiségtan.; V. oszt. magyar, német, történelem; Junius 23-án VI. oszt. természetrajz, mennyiségtan., rajzoló mértan; I. A. oszt. magyar és latin ny.; II. oszt. magyar és latin ny.; Junius 24-én III. oszt. fiz. földrajz, mennyiségtan., rajzoló mértan; I. B. magyar és latin ny.; VII. oszt. földrajz, latin, görög ny.; I.—VII. oszt. szerb nyelv.; Junius 25-én VI. oszt. latin, görög, történelem; V. oszt. természetrajz, mennyiségtan.; I.—VII. oszt. tornaszat, ének francia ny. és gyorsírás. Junius 27-én magánvizsgálatok, Junius 29-én ünnepélyes Te Deum s évszázó iskolai ünnepély. — A vizsgálatok, rajzkiallításra s az iskolai ünnepélyre a t. szűlöket s a tanúgy barátait szíves tisztelettel meghívja. — Zomborban, 1892. Junius havában, — az állami főgymnázium igazgatója.

* **A koronázási jubileum ünnepélye gymnáziumunkban.** Szerényebb körben, egyszerű keretben, de emelkedett hangulatban s oadóloyálissal telve ünnepelte meg a helybeli állami főgymnázium a Felsőlegény magyar királyllyá koronázásának 25-ik évfordulóját. A teljes számban megjelent tanárikar és tanuló ifjuság az e célra felidestített tornateremben gyűlt össze; hol egy imaszűrű ének elzengése után, melyet az ifjuság vegyeskara adott elő, Geresy Gusztáv, igazgató lépett az emelvényre lelkes szavakkal emlékeztetett meg a nap jelentőségéről s a Felsőlegény népei iránt tanusított atyai jóindulatáról s az ifjakat a trón iránti ragaszkodásra, törletlenül magyar hazafiságra s a buzgó munkásságra s majdan a polgári erények gyakorlására serkentette. Másik kiemelkedő mozzanat volt az ünnepélyen Temeváry János dr. tanár felolvasása, melyben öszelhasonlítva a kiegyezés előtti állapotokat a maiakkal, nagy vonásokban mutatott reá azon nagymérvű haladásra, melyet e 25 év alatt a bilensei-lyi megszabadult nemzet, a benne buzgó öserő anyagi és szellemi téren egyaránt tett. — Volt két szavaltat is: Csamprág István VIII. o. t. adta elő Vörösmarty Hymnusát (isten segits, királyok istene!) Szerberényi Gyula VI. o. t. pedig Komócsy király hymnusát. — Közbe a férfiak énekelte Oláh Károly hazafias taralmú „Fohászát”, befejezősül pedig a vegyes Erkel-Hymnusát. — Az ünnepély végzetével az egész ifjuság a r. kath. templomba ment az ünnepélyes hivatalos istentiszteletre, hogy közös érzelemben öszserorra, közös imában kérje a Mindenható áldását a szeretet uralkodó fölkezt fejére!

* **Találkozás 10 év után.** A bajai főgymnázium volt tanulói, kik 1882. június hóban tettek le az érettségi vizsgálatot, f. hó 6-án találkoztak Baján, hogy ígértüket beváltva, 10 év múlva visszontálhassák egymást. Az ily találkozók mindig érdekes szokat lenni, de különösen érdekes volt a találkozás egyrészt azért, mert Baján tudunkkal még nem volt ily találkozó, másrészt, mivel a zirezi ezistéri-rend vezetése alatt álló gymnasiumban végzett tanulók közül mondhatni az 1882-ben végzett tanulók voltak azok, kik már a szerzetesrend nevelése alól kerültek ki. A találkozás tizenegy jelentek meg, hárman nejjékel s miután a volt osztályfőnök, Székely Károly főgymn. tanár által a bajai plébániatemplomban d. e. 11 órakor tartott „Te Deum”-ot meghallgatták s volt

tanáraikat meglátogatták, délben barátságos lakomára gyűltek össze, melyen Székely Gyözö főgymn. igazgató, Székely Károly és Fölker Gusztáv főgymn. tanárok is megjelentek. A rendezők humoros szövegű programot állítottak össze „Örrend” ezim alatt, melyet a volt tanulóársak, kiket a sors egymástól szétválasztott s más-más pályára terelt, pontosan betartottak. A Központi szállodában cigányzene mellett tartott társas ebéd szellemes szotaszás között folyt le s mint természetes, vidám pezsgőzés mellett nyert bejezést, míg a mulatság utolsó pontját, a lőkerbe történt kirándulást a kedvezőtlen idő megrontotta. A szotok közül megemlítyük Székely Gyözö főgymn. igazgatót, ki a volt tanulóársakat emelkedett szűp beszédben, dr. Horváth Ákos m. algyűzést, ki társai nevében a volt tanárokat és Székely Károly főgymn. tanárét, ki mint volt osztályfőnök volt tanítványait ádvölve és köszönté föl. E találkozás Zomborból dr. Horváth Ákos megyei algyűzész és dr. Kollár Gyözö ügyvéd voltak jelen.

* **Kinevezések.** Az igazságügyminiszter Szedressy Ödön ö-beseli lgyi albirót a szegedi ítélo-táblához tanácsjegyzőül rendelte be.

* **Áthelyezések.** Deresényi Béla satoraljaiuhelyi lgyi joggyakornok az apatini lgyhoz jegyzővé, Zimmermann Antal zombori kir. lvszéki telekkönyvi betét szerkesztési díjnok az ujvidéki lvszékre.

* **Hymn.** Rosenstock Regina kisasszony Szivacsról, eljegyzete Schosser Ede esurói kereskedő.

* **A tábla munkája.** A szegedi kir. tábla erős és gyors kézzel dolgozott az elmúlt május hónapban. A kimutatás, mely a munkáról szól, a következő érdekes számköklő áll. A múlt évről maradt hátralék volt 4824 ügydarab (4127 polgári 697 bűnügy.) Május hóban érkezett 1599, ugyan e hó végéig 7419 ügydarab. Elintézésre várt tehát öszesen 12 243 ügydarab; (9129 polgári, 2417 bűnügyi.) Ebből elintéztetett május hó végéig öszesen 5792, ölesen kívül 2598 ügydarab. Elintézetlenül tehát a roppant számból csak 3663 ügydarab maradt és pedig 3080 polgári, 583 bűnügyi.

* **Estkülv.** Junius hó 2-án délelőtt, föl 12 órakor vezette öltárhoz Apatinban Furbach Péter nagybirtokos Weindl Anna kisasszonyt, Weindl Mór apatini nagybirtokos leányát.

* **Halálözás.** József Alajos hosszú szenvedés után f. hó 4-én éjjeli 11 órakor életének 22-ik és boldog házasságának első évében elhunyt. Temetése e hó 6-án volt.

* **Halálözás.** Hevér Géza szabadkai rendőrkapitány, június 5-én, hosszas szenvedés után, életének 41. évében elhunyt. A részvét az elhunyt főkapitány iránt, a temetésnél, a hasadó eső dacára impozans módon nyilvánult. Hevér 14. éve szolgálja Szabadka városát.

* **Estkülv.** Dr. Gertinger Pál, városi tanácsos, e hó 14-én, hedden, d. e. 11 órakor vezette öltárhoz a helybeli r. kath. templomban Furbach Balint nagybirtokos leányát, Anna kisasszonyt.

* **Halálözás.** Liebhart Lajos, helybeli cukrász anyósa, özv. Semiedbauerne, e hó 6-án elhunyt. 7-én délelőtt temették el nagy részvét mellett.

* **Gyászír.** Jovánovits Üros, nyugalmazott telekkönyvezető, e hó 5-én elhunyt. Temetése 7-én ment végbe, volt tisztviselő társainak élénk részvete mellett.

* **Hitoktatói állás.** A belügyminiszter jóváhagyta Zenta város határozatát a III. hitoktatói állás szervezése tárgyában.

* **A király Andrassy Gyula gróf özvegyéről.** Ö fősége a király jun. 8-án délelőtt Paar gróf utján tudatta özv. Andrassy Gyuláné grófnéval, hogy délután 3 órakor meg fogja látogatni. Ö fősége a kitűzött időben a grófi házban megjelent. A lépéső alján Andrassy Gyula gróf fogadta ö főséget, a ki, e szavakkal ádvölözte a grófnét: „Szíven vágya volt, hogy Öt a mai napon lássam.” Közel egy óráig időzött a grófnéval.

* **Apponyi gróf és a nép.** A „Neues Pester Journal” juni. 8-iki számban olvassuk a következő érdekes megjegyzéseket: „A főváros öszes körében a legelőklőbb megbeszélések tárgyát képezik azok a viharos orvaciók, melyekben a közönség a bándériumban résztvett Apponyi Albert grótot a Teréz-körtől a királyi kastélyig terjedő vonal egész hosszán részesítette. Mindenki tudja, hogy Apponyi gróf az utóbbi időben rendkívül haladásra tett népszerűség dolgában, de senki meg csak nem is sejtette, hogy a nemzeti párt vezérének popularitása oly arányokat öltön, a hogy az ma — meglepetésére legragaszkodóbb híveinek is — a legmarkansabb módon megnyilatkozott. A tartózkodás dacára, melyet a közönség ebből az alkalmából szemmel tartott, gróf Apponyit oly módon éljenek, hogy az a politikai világat gondolkodósa éjtethi. A szakadatlan éljen kiáltásoknak, melyekkel ma Apponyit a nagy sokaság elhalmozta, végre is bizonyos politikai jelentőséget lehet tulajdonítani.” A „Pesti Hirlap”, szintén fölemlíti az Apponyi személyére vonatkozó övaciókat és ezeket írja: „A nemzeti párt vezéré a tömeg feltűnő övaciókban részesítette. A gróf lovon ül s iparkodott komoly és nyugodt hangulattal megtartani, de ez bajos volt, mivel az ut mind a két oldalról viharos éljenzéssel köszöntötték. A riadás a nyugati pályaudvarnál kezdődött s tartott a királyi palatáj. Apponyi maga is meg volt indulva s ismételve kalpagájhoz emelte kezét.”

* **Vaszary herceggel ünnepi beszédjéről.** „P. H.” a következőket írja: „A budavári Teudemről lőkerzők első szava az volt, a mint szótloztak a társaságban: „Igy még sohasem beszélt magyar hercegprímás.” Az egykori benedek-rendi szerzetes és humánus lelkű igaz magyar pap mely értelme esendültek ma meg a primás beszédjében. A jelenlevők közül sokan sirtak, mások elhalványultak a visszafojtott lelkesedélektani nyomásból. A fiatalabb férfiak szemei sugárzottak s az idősebbek erősen pislogtak. Maga a főpap is mintha átszellemlőtt volna. Nyulánk alakja még magasabbnak tűnt föl s hangja elvezítetté tompasság Mikor a templom hajóházhoz fordulva ezeket a szavakat mondotta: — Te pedig, nemzetem, haladj rendeltetésed után előre; — az ország legelőklőbb közönsége szinte megrázkodott a szavakból kiáradó hazafias hangulat villamos hatásától. A főpap hangja érces, biztató, bátor és önértese volt s e pillanlatban, — ha a helyes szentsége nem gátolja, sokan lábai elé borultak volna. — Maga a király is lelkesedett arecal és feldelít szívet hagyta el a templomot. — Emelkedett, örvendetes hangulattal mindenki öszerevete. — A beszéd hatását talán legjobban jellemzi az, hogy a legkönyvebb kálmistáktól is olyan nyilatkozatokat hallottunk ma, amilyeneket hely. ref. honfűrsaink csak a lelkesedés legnagyobb önfelidésében mondának egy kath. főpásztorról. — Sajnos, a beteges primást a beszéd annyira kimerítette, hogy a Teudem után a király elé már nem mehelett. Gyöngéikedesét enyhítse és vigasztalja az a tudat, hogy ma nagy és emlékeztetes eszeledetek művelt s millió szűvű hódította meg. „Ezt a beszédet a király kéziratban kelt a hercegprímástól jubileuma emlékeztetőül.

*** Jubilárius alapítvány.** Ó-Kanizsa község képviselő-testület, mint levelezőnk írja, a napokban tartott közgyűlésén a koronázási jubileum emlékére az 1892/3-iki tanévvel felállított fiú polgári iskola szorgalmas tanulói részére 1000 forint alapítványt tett ösztöndíjjal. Ugyanezen alkalommal az elemi népiskolák tanulóinak a jubileumi ajándékára 100 forint szavazott meg egy e napokban tartandó kirándulásra.

*** Lessing.** Életének utolsó éveiben nagyon szórakozott volt. Egy este hazakeresztvén ajtájnál kopogtatott. Inasa, a setében nem ismerve fel urát, így kiáltott ki: „A professor úr nincs idehaza.” „Nem tesz semmit,” válaszolta Lessing, jól van, jól, nem tesz semmit, hát majd máskor jövök el.”

*** Tomics Jása megkegyelmezése.** A gyilkosság miatt nyolc esztendő fegyházra ítélt ügyelőki lapszerkesztő, Tomics Jása, — mint azt a „M. H.” írja. — legközelebb kegyelmet kap. Az ezer útleleki hölgy aláírásával beadott felségfolyamodást szombathelyi útleleki, s ő felsége a koronázási jubileum alkalmából Tomics Jásának teljes kegyelmet adott. Ezt a hírt néhány lap demantálja.

*** Pusztító jégeső.** Újvidékről jelentik: Vasárnap Szirmában, Ruma vidékén, emberemlékezettől föltúluló jégeső volt. A lyuktojásnál nagyobb jégdarabok roppant pusztított okoztak.

*** A budapesti tőzsde tanácsa közhírré teszi,** hogy a Bics-Bodrog vármegyei h. e. vasutak részvénytársaság által 100 fős cimlemben kibocsátott osztály-szelvényekkel ellátott és bemutatásra szülő elsőbbségi részvények hivatalos árjegyzését f. évi május 2-tól fogva elrendelte. E részvényekből 25 dbt képez egy tőzsdezárlatot.

*** Tűzhalál.** Csak a napokban adtak hírt arról, hogy egy bicskai szerb gazdaságról öröklés rohamában maga gyújtotta a házat s bentégett. Most ugyanilyen esetet írnak Obrovacáról. Radimijev Velemir odavál gázolta magát a házat. Mindene elégett s ő maga is elpusztult a vagyonával együtt. Radimijev, mint a vizsgálat kiderítette, öröklési rohamban követte el a tettet.

*** Öngyilkosság Új-Verbászban.** F. hó 7-én reggel főbe lőtt magát Klein Jakab vendégfő. Az illető 25 éves volt, s hátrahagyott fiatal feleséget és egy éves gyermeket. Nehány év óta mellbetegségben szenvedett, s tartván a nagy kintől, a milyenek ugyanazon betegségben szenvedett őcsészé kiáltott, önként véget vetett életének. A megelőző este élénken részelt a vendéglőben megtartott táncmulatságban. Reggel megitta a teát, a mit felesége behozott neki, aztán kiköltötte utóbbit, mondván, hogy csak végezze teendőit. Felesége távozta után bezárta az ajtó, lefeküdt az ágyba, jó betakarta magát a duynyalával, azon ezébből, hogy a durranást éltomptassa, s így véghez vitte rétmittét. Miután az ajtót betörték, a nem rég vett revolvert az ajtó mellett fekvé találták.

*** Fiume fejlődése.** Szinte bámulatra méltó az a rohamos fejlődés, amely hazánk e kikötő városában az utolsó évtized alatt észlelhető. Kormány és városi hatóság mintegy vetélkedve működnek közre, hogy az országban „gyöngye” oly színvonalra emeltesse, a minő kereskedelmi helyzeténél fogva megilleti. — A nagyszerű kőpartok, milliókba kerülő molok, rakodó helyek, gyárak és paloták mintegy varázsütésre emelkednek. Csatornázásán és szászerekbe kerülő burkolásán serényen dolgoznak. Legutóbb pedig, a mint a „Vállalkozók Lapja” írja, nem kevesebb mint egy fél millió igylenly vízvezeték berendezése lett biztosítva. — E vízvezeték létesítésére, május hó 30-án megtartott versenyárgyalásán a „Vállalkozók Lapja” által közzétett eredménye feletle kedvező adatokat tüntet fel, mert noha a pályázat nemzetközi volt, ahol a magyar vállalkozók úgy száma, mint arra nézve győztesen kerültek ki. A 11 versenyző czég közt ugyanis volt bécsi czég 3, prágai 1, linzi 1, a többi 6 magyar czég volt és pedig budapesti 4, nevezetesen Walsor Ferenc, Zellerin Mátyás, Neuschloss, Freund és Kuth Károly; fumei czég volt 2, ugymint Celligöl és társa, Ambrozini és társa. — A legelősebb ajánlatot Zellerin Mátyás tette 17¹/₂ százalékos engedve az előirányzott összegből, míg az idegen czégek legelősebbika a Rumpel és Niklas tpelezi czég 17 százalékot engedett.

*** Hat gymnasialis osztályt vezetett fiatal ember a hadsághi gyógyszerterába gyakoronoknak felvételt. Szerb nyelvet is beszélők előnyben részesülnek. Az ajánlkozok részletesebb tudósítást nyerhetnek Turman Lajos hadsághi gyógyszerésznél.**

Egész selyem, mintázott Fonlardonkat méterenként 85 krtól egész 4 ft 65 krtig (mintegy 450 különböző anyagaltalban) megrendelt egyes öltönyökre vagy egész végekben is szállít hahoz postabár és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Mintak postatordulával küldetnek. Svajczba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (6)

*** Cs. kir. szab. Adria biztosító-társulat.** Ezen társulatnak a május hó 19-én Triesben tartott közgyűlése elő terjesztett az 53-dik ülésterve (1891) vonatkozó igazgatósági jelentés és zarszámadásokból kitétnék, hogy a felvett és kitént eredményt mutatott fel, melyhez a társulat által folytatott minden üzletag hozzájárult. Az értékpapírok ármenekedése által elért 111.479 frt 59 k. nyereség hozzáadásával az évi nyereség 875.210 frt 10 krt tesz. Ebből mindennek elért 111.479 frt 59 k. az értékpapír áringadozsi tartalékhoz 1.000.000 frt az életbiztosítás külön nyeresémi tartalékához és 300.000 frt a jeghibiztosítás külön tartalékához utaltatták; ezek levonása után egy 363.730 frt 51 krt tevő nyereség egyenleg mutatkozott. — melyből részvényenként 60 frt osztályt szót, míg 30.813 frt 36 k. új számlára vezettek át. Az életbiztosítási osztálynál 10.318.170 forint töké és 17.452 frt járadék összegéről szölo kötvények állítottak ki. A biztosítási alomány 1891. december végével kerek számban 62 millió forint töké és 133.775 frt járadék összegre ruzgott. — Halál és életetekre szölo biztosítások után 974.866 frt fizetett ki és ezenkívül 234.576 frt függő károk fedezésére helyzetett tartalékba. — A díjtartalek 1.037.583 forinttal emelkedett saját számlára, az tehát immár kerek 12.800.000 forintra ruzg. Az elemi (tűz, szállítmány és jeg) biztosítási ágak díjbevételei 8.119.839 frt tesznek. A visszbiztosítások 3.097.645 frtöl és a károk saját számlára 3.388.784 frtöl vettek igénybe. Ezenkívül 348.586 frt függő károk fedezésére helyzetett tartalékba. — A tűz és szállítmányi osztály díjtartaléka tesz 1.666.962 frtöl. A több éves biztosítások díjkötelező tájéza tesz 21.502.749 frtöl. A díj és nyereségtartalékok, melyek 1891-ben kerek 1600.000 frttal növekedtek immár közel 16 millió forintra ruzgnak, és pedig: Az életbiztosítási díjtartaléka 11.791.890 frt. A tűzbiztosítási díjtartaléka 1.626.874 frt. A szállítmány biztosítási díjtartaléka 40.084 frt. A jegbiztosítási tartaléka 500.000 frt. Értékpapírok áringadozasi tartaléka 246.884 frt. (A mérleg) Értékpapírok áringadozasi tartaléka 166.454 frt. (B mérleg) Az életbiztosítási osztály tőhöz nyereségtartaléka 350.000 frt. Altalános nyereség tartalék-alap 1.158.070 frt.

Irodalom.

— Tolstoj Leó gróf, a híres orosz írónak egyik legjobb művét a »házasság regényét« külön lenyomatban is kiadta a Képes Családi Lapok kiadóhivatala. Tolstoj tagadtadlanul a jelenkor legeredetibb íróinak egyike. Ereje a leírásban bámulatos. Fényes előadása, nagy bravourja a legnehezebb lélektani problémák megfajtésében a modern írók között úgyszólván páratlanra teszi. A mű, melyet a Képes Családi Lapok igen díszes kiállításban ad ki, ugyan, valamint minden könyvkereskedésben is frtért kapható. Ajánljuk melegen olvasóink figyelmébe. — Ugyanígy négy regény, melyeknek bolti ára 1 frt évenként tehát összesen 4 frt — jelenik meg évente a »Képes Családi Lapok« külön mellékleteként. Már ez maga is az előfizetési összeghez képest oly kedvezmény, melyet alig nyújt egy hazai hasonló irányu lap, de még egy külföldi sem. Ország-szerzte feltűnést keltett azonban ama kedvezmény, melyben ismét csak előfizetői részesíti. Négy díszes kiállítású regényt kap ingyen azon előfizető, ki az egész évi hat frtnyi előfizetést és 40 krt csomagolási és postadíj fejében a »Képes Családi Lapok« kiadóhivatalához egyszeresen beküldi. Nem marad tehát más hatra, mint megvárni a kedvező alkalmat. Előfizetési ára: egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 krt., mely előfizetési összegek a »Képes Családi Lapok« kiadóhivatalához Budapest V. nagykorona-utca 20. címzendők.

NYILTTÉR.

Borítókknak, kik a bort savanyúvizekkel szeretik, retik veyiton', mindenek előtt

MATTON-FELE

GISSHÜBLER

1874-ből kezdve

SAVANYÚ-KUT

ajánlható. E víz kösömbösi a bor savát és az italnak felte kellemese, ingerlő mellékát ad, anélkül, hogy azt felte re fenesen.

* E rovat alatt közlettekért nem vállal felelősséget a szerk.

Hirdetések.

MINDENMIT KAPHATÓ 17 KÍTÜNTÖT EREM

LEGFINOMABB MINOSEG

CHOCOLAT

SUCHARD

NEUCHÂTEL (SWITZER.)

CACAO

OLCSÓ ÁRÁK

KÖNNYEN OLDHATÓ KAKAO

100 g-ozott 1K* 200 Csezzo 2K* 100

Cs. és kir. szab. Adria biztosító-társulat Triesztben.

(RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA.)

VAGYON KIMUTATÁS

Életbiztosítási osztály.

(A) Mérleg-Számla. 1891. december 31-én.

VAGYON.	Ostrák ért.		TEHER.	Ostrák ért.	
	frt.	kr.		frt.	kr.
Ingatlanok Trieszt-, Bécs-, Brünn-, Budapest-, Milano-Venezia-	2.933.700	—	Külön nyeresémi-tartalék	350.000	—
Értékpapírok (a B) részletezés szerint	8.599.663	—	Tartalék árfolyam-ingadozások számára	246.384	90
Jelzálog-kölcsön	41.888	90	Díjtartalek	11.791.890	84
Szerzett járadékok és tőkék	24.189	15	Kártartalek	234.576	58
Kötvényekre adott előlegek	1.075.497	60	A bécsi Weiburgszony 939. sz. házon nyugvó teher (felmondhatatlan hitbizomány)	94.500	—
Különféle ügynökségek	297.878	90	Nyeresémi-osztalékkal biztosítottak számára kiszolgáltató	8022	04
„ társulatok	179.457	74	„ osztalékok	343.636	55
„ adások	29.166	37	Különféle társulatok	38.387	74
Árvitt jutalékok és szervezési költségek	—	—	Társasági összegzartás (folyószámla egyenlege)	66.043	23
			Különféle hitelezők	—	—
	13.173.441	56		13.173.441	56

(B) Mérleg-Számla. 1891. december 31-én.

Az életbiztosítási osztály kivételével.

VAGYON.	Ostrák ért.		TEHER.	Ostrák ért.	
	frt.	kr.		frt.	kr.
Künlvő részvény befőtőkék	2.400.000	—	Részvénytőke	4.000.000	—
Vállalkozók és bankutalványok	482.561	26	Nyeresémi tartalékalap	1.158.070	62
Értékpapírok (a B) részletezés szerint	2.770.000	—	Tartalék árfolyam-ingadozások számára	166.454	76
Ingatlanok Triesztben	390.000	—	Díjtartalek és díjtartalek	1.026.874	84
Pentár-állomány az igazgatóságnál és a vezérügynökségnél	169.564	83	szállítmánybiztosításokra	40.084	14
Jelzálog-kölcsön	1.000	—	Tartalék jegkárbitozosításokra	600.000	—
Értékpapírokra adott kölcsönök	17.515	39	Tűzkártartalék	301.336	—
Köveletések hitelintézetek, takarékpénztárak és bankoknál	1.601.544	74	Szállítmány-károk tartaléka	47.250	13
Kerületi ügynökségek (a folyó számlák és a ügynökségek)	34.115	83	Takarék- és ellátási pénztár a társulati tisztviselők számára	418.078	61
Életbiztosítási osztály (folyószámla)	38.387	74	Különféle biztosítási intézetek	578.617	34
Különféle adások	55.468	08	Fel nem vett osztalékok	2.051	—
Vezérügynökségek (a folyó számlák egyenlege)	1.011.860	14	Ostaléka az 1891. évben	240.000	—
Fügynöks. (a f. számlák egyenlege)	68.314	47	Igazgatók és számvizsgálók illetek	47.220	19
Kerületi ügynökségek (a folyó számlák egyenlege)	6545	26	Különféle hitelezők	156.239	43
Különféle biztosítási társaságok	286.306	67	Atvitel az 1892. évre	30.813	36
Árvitt jutal. és szervezési költségek	—	—			
	9.313.184	41		9.313.184	41
Kézlőbi években befolyó díjak-összege	21.602.740	46			
Trieszt, 1892. május havában.					

Az igazgatóság.

Frigyessi Adolf, vezértitkár.

Glanstättner Albert Ágost dr., Morpurgo Márk, Neumann H., Ralli Pál, Reinelt C., Salem H.

Látják és helyesnek találják a számvizsgálók: Afenduli György, Pojai Albert Emil.

Magyarországi osztály BUDAPESTEN, Váci-utca 9. szám saját palotájában.

Báró Podmaniezky Frigyes, intéző.

Liechtenberger, vezértitkár.

Közelebbi értesítést és felvilágosítást tűz, élet-, jeg- és szállítmány-biztosításokról az alulírott képviselőség ad, melynek ily biztosítások a legelősebb és legszolidabb feltételek mellett vétetnek fel.

Ügynökség Zomborban: Brummer Kálmán urnál.